

ברוך הגומיל לחיים טובות שגמלני טוב

בයיר או בדרכך אפשר

וְהַעֲבֹדָה של האדם בעולם ה'יא לברר את ניצוצות הקדושה
 שֶׁנִּפְלָוּ בְּעֵינֵי הַעוֹלָם, להפריד אותן מחרוך הגשמי והיפך הקדושה
 (בענין "נפילת" הניצוצות מבואר בקבלה וחסידות שבעלום ה"תוהו" הרוחני)
 היו "אורות מרובים בכלים מועטים" וככלים המיעטים לא יכולו להכיל ולקלוט
 את האורות המרוביים, لكن היהתה
 שבירות הכלים' וניתנות ובין נפלוי'
 למטה מעולם התהוו, חלוקם לעולמות
 אצילות-בריאיה-צחירה-עשיה
 שבקדושה וחילוק נפלוי' למטה יתוה,
 קליפות וסתרא אהורה וצריך לברור
 אותם, היינו להפריד את הטוב מהרע
 ולהעלותם למקומות ושרשים
 כו' העlian באלוקות, שעיל-ידי'
 זה באמצעות בירור והעלאת ניצוצות
 הקדושה מסדרים את הhay'elot
 ורתקטור על האור האלקי שמצויד
 שם אלקיים, ופועלים שם
 ה'ויי (דلتתא בדורגה הנמוכה
 שלו) יאיר בגilioyi למתה (ואילו
 שם הוא דלעילאי יאיר בגilioyi לעתיד
 לבוא, בימות המשיח), כאשר לא יהיה
 כלל העלים והסתור על אלוקות).
 ד) שעיל-ידי'זה שפועלים
 גilioyi שם ה'ויי בועלם, נעשה
 תוספת א/or בשם ה'ויי כו'
 כוור לעיל שזו המשמעות הפנימית
 של לשון הכתוב "ירכו את הוי'",
 הינו לתה ברכה ולגדום תוספת בשם
 הוי', וזאת על ידי גilioyi שם הוי'
 בעולם, כי כאשר יש התגלות או רשותה או רשותה (ברכה)
 גם בו עצמו, כפי שהולך ומבארא.
 ובענין בזזה, דהננה נתבאר ליעיל (במאמר של פג'ניזה המאמר
 שנאמר לפני המאמר הנוכחי, דברו-המתחליל "מי מנה עיר יעקב" שנאמר
 ביב' תמו תשכ"ו ויצא לאור בשנה זו בדרכם מלכות' עם ביאור בדרכו
 אפשר), שתקליה הבקונה המטרה שבסבילה נבראו העלים ה'יא
 שתחיה עבדות הבירורים הבירור וההפרדה בין הקדושה והיפך
 הקדושה והעלאת ניצוצות הקדושה למטה למתה דוקא על-ידי שהאדם
 בא במגע עם ענייני העולם הזה הגשמי ועשה זאת מתוך כוונה לעבוד את
 ה', שזהו עניין עפר יעקב' מכובאר באריות במאמר הנזכר ש"עפר
 יעקב" הינו עבדות הבירור וההעלאה של הדברים הימיים והכי חומריים
 בעולום הזה, בחינת "עפר" והכיבור שלהם הוא על ידי ירידת הנשמה למטה
 מטה להיות בבחינת יעקב' לשון יעקב' (בשונה מעבודת הבירורים שבה
 מדובר בחלקיו השני של הפסוק "ירכו ישראל").

בයיר או בדרכך אפשר

ונמצא בחוץ לארץ כו' כמו, שהאיש והמקום הם כאלה שאין להם
 אפשרות מעשית להקריב קרבן עולה, גם אז הלימוד של הנושא בתורה נחשב
 כאילו הקרייב, כי התורה היא למעלה מגדרו הזמן והמקום.
 ובכללות העובודה בעבודה היא באופן כליל הרי זה ההבל האמור
 בין הנאה תעבויות להנאה ניסית על-
 טבעיות, והוא הhilik ההבל שביין 1 העובודה הרי זה הhilok העובודה דבכל
 לך' ובכל נפשך, 2 שזיהו עובודה שעיל-ידי' 3 טעם ורעתה (בדוגמת הנאה טבעית), לעובודה 4 דבכל מאנדר (בדוגמת הנאה נשית).
 ועל זה נאמר וברכו את ה'ויי, 5 מאנדר (בדוגמת הנאה 6 העובודה, לפועל שיזהו כלות ענן
 נסית) נאמר בתורה בפרש' שמע 7 ורינו שעהולם מצד עצמו הוא ממש אלקים
 ישראי' "ואהבת את ה' אלוקיך בכל 8 (בגימטריא הטעב, כפ'ל) שפועלים ומסתיר על
 ולענינו – אהבת ה' "בכל ובכל שם ה'ויי, 9 וזה שעהולם הוא מלשון העלים
 נפשך" היא דרגה נעלית וחשובה אבל 10 (והסתה), שפועלים ומסתיר על אלקות,
 היא עדין בrama החביבת גם לפ' 11 והעובודה היא לברר את ניצוצות הקדושה
 ascal וההנאה נסית מהתבוננות שכליות) ולכן היא נחשבה 12 שנקלו בענייני העולם, ולהעלותם למקומות
 עובודת ה' עלי-ידי' טעם ורעת (וכיון 13 וששים כו', שעיל-ידי'זה מסירים את הhay'elot
 שכן, היא דומה להתגלות אלוקית 14 וההנאה שמצויד שם אלקיים, ופועלים שם ה'ויי/
 שעיל-ידי'זה שפועלים גilioyi שם ה'ויי בועלם, 15 שדבר בא לדי ביטוי בהנאה העולם
 לפי דרכו הטעב), ואילו אהבת ה' 16 נעשה תוספת א/or בשם ה'ויי. ובענין
 בכל מאורך, משwon "מאור", הינו 17 בכל נסית, דהננה נתבאר לעיל (במאמר של פג'ניזה),
 מעבר למועד ומעבר לרגע, היא אהבה 18 על-██כלית בדורגה האנושית 19 שתקליה הבקונה היא שתחיה עבדות הבירורים
 המוגבל לא מוגבל לעורר (והיא דומה 20 למטה דוקא, שזיהו עניין עפר יעקב. וזהו גם מה
 להתגלות האלקיות כפי שהוא באה
 לידי ביטוי בהנאה נסית של מעלה מגדרי הטעב).
 שעיל-ידי' על גilioyi אלקות בעולם בדורגה של מעלה מדידה והגבלה נאמיר
 וברכו את ה'ויי, שזיהו כלות ענן העובודה, המטה וההנאה
 הכללית של עובודת ה' של האדם בעולם הזה היא לפועל שיזהו גilioyi
 שם ה'ויי' של מעלה מגדרים והגבלה בעולם המוגבל והמוגבל, ורינו 34
 שעהולם מצד עצמו מטבחו, כפי שבואר הוא ממש אלקים
 (בגימטריא הטעב, כפ'ל) שפועלים ומסתיר על שם ה'ויי,
 כפי שנרמז בפסוק "כי שם השם לungan" וכיiso שמתיר על השם וכך
 לשם אלקיים מסתיר ומועלם על שם ה'ויי (כמובא בהרחבה בשער היחוד
 שם אלקיים מסתיר ומועלם על שם ה'ויי) (כמובא בתניא) וזהו שעהולם הוא מלשון העולם
 והאמונה' שבספר התניא) וזהו שעהולם הוא מלשון העולם
 (והסתה), שפועלים ומסתיר על אלקיים, עצם המזיאות של עולם
 גשמי שנראה ממציאות עצמאית ובענייני בשור גשמיות לא רואים בו שלאמיתו
 של דבר כל קומו וחיוותו היא האלקיות היא העולם והסתור על האלקיות